

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego, doręczonej stronie skarżącej pismem D (2015) 7680 z dnia 13 lutego 2015 r., na mocy której oferta strony skarżącej została zaklasyfikowana na trzecim miejscu w odniesieniu do jednej z ośmiu części, a dokładnie w odniesieniu do części nr 3, w otwartym postępowaniu przetargowym 2014/S 066- 111912, zatytułowanym „PE/ITEC ITS14 – External provision of IT services”,
- zasądzenie od Parlamentu odszkodowania za szkodę poniesioną przez stronę skarżącą z uwagi na utratę możliwości zaklasyfikowania jej na pierwszej pozycji w odniesieniu do części nr 3 umowy ramowej ITS14, która to szkoda została przez nią oszacowana ex aequo et bono na kwotę w wysokości milion pięćset tysięcy euro (1 500 000 EUR) wraz z odsetkami od dnia wydania wyroku lub też odszkodowania w kwocie określonej przez Sąd, oraz
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem strony skarżącej należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji na podstawie art. 263 TFUE, z uwagi na to, że Parlament naruszył:

1. ciążący na nim obowiązek uzasadnienia, przedstawiając niedostateczne uzasadnienie w odniesieniu do oceny oferty technicznej, w drodze której strona skarżąca uczestniczyła w spornym postępowaniu przetargowym oraz w zakresie w jakim nie przedstawił on stronie skarżącej informacji dotyczących oferty finansowej wybranego konsorcjum,
2. postanowienia dokumentów dotyczących umowy (specyfikację warunków zamówienia i dodatkowe wskazówki), które sporządził sam Parlament, w zakresie w jakim przy ocenie ofert finansowych uczestników przetargu zastosował on metodę obliczenia inną niż metoda przewidziana w tychże dokumentach, oraz
3. postanowienia dokumentów dotyczących umowy i prawo Unii Europejskiej, w zakresie w jakim Parlament nie określił i nie zbadał kwestii rażąco niskiej oferty.

Skarga wniesiona w dniu 7 kwietnia 2015 r. – Ryanair i Airport Marketing Service/Komisja

(Sprawa T-165/15)

(2015/C 228/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair Ltd (Dublin, Irlandia) i Airport Marketing Services Ltd (Dublin) (przedstawiciele: G. Berrisch, E. Vahida i G. Metaxas-Maranghidis, lawyers i B. Byrne, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1, art. 1 ust. 2 oraz (w zakresie, w jakim dotyczą one art. 1 ust. 1 i art. 1 ust. 2) art. 3, 4 i 5 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.22614 stwierdzającej, że Ryanair i Airport Marketing Services otrzymały bezprawną i niezgodną z rynkiem wewnętrznym pomoc państwa od Chambre de Commerce et d'Industrie de Pau-Béarn oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy opiera się na twierdzeniu, że decyzja narusza art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zasadę dobrej administracji i prawo skarżących do obrony, ponieważ Komisja nie zezwoliła skarżącym na dostęp do akt postępowania wyjaśniającego i nie dała im możliwości efektywnego przedstawienia swojego stanowiska.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE poprzez to, że Komisja niesłusznie przypisała sporne środki państwu.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE poprzez to, że Komisja błędnie odmówiła oparcia się na porównywalnej analizie, która doprowadziłaby do wniosku, że nie nastąpiło udzielenie pomocy na rzecz skarżących. Tytułem zarzutu ewentualnego twierdzi, że Komisja nie podała właściwych wartości usług marketingowych, niesłusznie odrzuciła uzasadnienie, dlaczego lotnisko podjęło decyzję zakupu takich usług, błędnie odrzuciła możliwość, że część usług marketingowych mogła być nabyta w celach związanych z interesem ogólnym, nie dokonała oceny porozumień handlowych z odrębnych punktów widzenia prywatnego inwestora właściciela i zarządcy lotniska, oparła swe wnioski na niepełnych i niewłaściwych danych w celu obliczenia rentowności portu lotniczego, zastosowała nadmiernie krótki horyzont czasowy, niesłusznie oparła swą ocenę tylko na uzgodnionych trasach oraz nie uwzględniła efektów sieciowych, jakich lotnisko mogło spodziewać się uzyskać ze swojego związku z Ryanair. W każdym wypadku, nawet gdyby skarżący odnieśli korzyść, Komisja nie wykazała, że korzyść ta miała selektywny charakter.
4. Zarzut czwarty, podniesiony pomocniczo, dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 i art. 108 ust. 2 TFUE, poprzez to, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie i naruszyła prawo, stwierdziwszy, iż pomoc dla Ryanair i AMS była równa łącznym krańcowym stratom lotniska w Pau, a nie faktyczną korzyścią Ryanair i AMS. Komisja powinna była zbadać zakres, w jakim sporna korzyść została naprawdę przeniesiona na pasażerów Ryanair. Następnie Komisja nie określiła ilościowo jakiegokolwiek przewagi konkurencyjnej, jaką uzyskał Ryanair przez (rzekome) przepływy płatności poniżej kosztów lotniska w Pau. W końcu Komisja nie wyjaśniła właściwie, dlaczego odzyskanie sumy pomocy określonej w decyzji było konieczne dla zapewnienia przywrócenia sytuacji sprzed wypłacenia pomocy.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2015 r. – Beele Engineering/OHIM (WE CARE)

(Sprawa T-220/15)

(2015/C 228/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Beele Engineering BV (Aalten, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat M. Ring)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „WE CARE” – zgłoszenie nr 12 610 143

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15.01.2015 w sprawie R 1424/2014-5